

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

มวยแชมเปียนสู้ไม่ได้

ผู้กำกับโทรศัพท์ถามหมอวียะดาชื่อว่า แม่หมอวียะดาผ่าตัดแล้วเป็นยังไง (ครับ) ต้องระวัง คนแก่นี้หกล้มเป็นสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง กระจุกกระจิกล้มๆ นะ คือกำลังต้านทานไม่มี หกล้มได้ง่าย แล้วร่างกายของคนแก่นี้หนักมากเพราะกำลังต้านทานไม่มี เวลาพลาดก็ลงเต็มสัดเต็มส่วน ที่หมอวียะดาหกล้มขาหักหรืออะไรนั้นก็แบบเดียวกัน คือมันล้มเต็มที่ ไม่มีกำลังต้านทาน พอพูดเรื่องหกล้มนี้เราระลึกได้ เวลาลงจากวัดดอยธรรมเจดีย์แล้วก็บึ่งไปวาริชภูมิ ตั้งหน้าจะไปจำพรรษาที่นั่น เขาเรียกถ้าอะไรน้ำ เราเคยไปมาแล้ว พอจวนเข้าพรรษาเราก็บึ่งไปจะไปจำพรรษาที่นั่น พอตีทางหนองผือไม่มีพระเลย แล้วก็คนแถวนั้นแหละแถววาริชภูมิ ทางไปวาริชภูมิ เขาเคยเข้าออกวัดหนองผือเสมอ เขาทราบที่เราไปพักอยู่ถ้ำนั้นเขาเลยขึ้นไปหา

เขาไปเล่าเรื่องวัดหนองผือให้ฟัง เวลานั้นมีพระหลวงตาอยู่สามองค์ พระแทบไม่มีเลย มีพระหลวงตาอยู่สามองค์กับตาปะขาวคนหนึ่ง แยกไปเล่าให้ฟัง แกก็เล่าไปตามธรรมดาณะไม่มีเจตนาอะไรกับเรา หรือมุ่งหน้าที่จะนิมนต์เรา แกเล่าสภาพวัดหนองผือให้ฟัง ว่าสมัยพ่อแม่ครูจารย์มันยังมีชีวิตอยู่ที่นี่ พระเหลืองอร่ามเต็มวัดๆ แกเข้าออกๆ อยู่เสมอ แล้วมาเมื่อวานนี้ เช่นอย่างวันนี้แกขึ้นไปหาเราที่ถ้ำ ลืมแล้วถ้ำนี้ก็ดี ไปเล่าเรื่องสงสารพี่น้องชาวหนองผือ วัดก็มีขรัวตาอยู่นั้นสามองค์ กับตาปะขาวคนหนึ่ง มีเท่านั้น แล้วชาวบ้านก็เหมือนบ้านร้าง ยุบยอบไปหมดเลย ไปดูแล้วน่าสงสาร เขาวางั้น

เราสะดุดใจก็กลืนนะ ไม่ตอบสักคำเลย แยกไปเล่าสภาพวัดหนองผือ พระเหลืองอร่ามเต็มดงสมัยพ่อแม่ครูจารย์ยังมีชีวิตอยู่ ตอนแยกไปหาเราที่ถ้ำ จวนเข้าพรรษา ขึ้น ๕ ค่ำหรือ ๖ ค่ำ เดือน ๘ จะเข้าพรรษานั้นละ พอแยกไปเล่าสภาพหนองผือให้ฟัง โอโหัยสะดุดแรงนะ ไม่พูดอะไรสักคำเดียว วัดหนองผือเป็นวัดที่มีบุญมีคุณ เวลาครูบาอาจารย์ล่วงไปแล้ว พระเณรก็หนีไปหมด มีเหลือแต่พระหลวงตาเพียงสามองค์ บ้านเลยกลายเป็นบ้านร้างไปหมด แกวางั้น เราไม่พูดไม่ถามแกสักคำเลย มันสะดุดใจอย่างแรง ระลึกถึงบุญถึงคุณพี่น้องชาวหนองผือเรา ท่านเหล่านี้มีน้ำใจจริงๆ ทำบุญให้ทาน

ในระยะนั้นหนองผือมี ๗๐ หลังคาเรือน เราไม่ลืม พระเต็มวัดๆ เขาอุตสาห์พยายามหาอาหารบิณฑบาตมาถวายพระ เพียงพอๆ ตลอดมา ทั้งๆ ที่แต่ก่อนไม่มีเรื่องทะเลกตลาด เขาหาตามป่าตามอะไรมาถวายพระ เข้าวันหลังแหละเรา ได้ฟังอย่างวันนี้ตอนบ่าย เข้าวันหลังก็เตรียมของกับท่านเพ็ง(หลวงปู่บุญเพ็ง วัดถ้ำกลองเพล) เพราะท่านเพ็ง

ติดตามไปจำพรรษาถ้ำนี้ด้วย ก็เตรียมไปแล้วนี่ จวนเข้าพรรษา ก็ว่าจะไปจำพรรษาถ้ำนี้แหละ พอดีทิดผานแกไปเล่าให้ฟัง ตื่นเช้ามาก็บึ้งเลย พอฉันเสร็จแล้วก็สั่งเลย เอ้า เพิ่งเตรียมของ จะเตรียมของไปไหน จะไปหนองผือ เมื่อก่อนไม่ได้ยินหรือโยมผานแกมาเล่าให้ฟัง ท่านก็นั่งฟังอยู่ด้วยกัน เล่าเรื่องหนองผือเป็นยังไง ฟังซึสภาพ ฟังได้ไหมละ ยังไงก็ต้องไปเลยแหละ เพราะรุนแรงมากคุณของชาวบ้านหนองผือ รุนแรงมากเกินกว่าจะเอาอะไรต้านทานไว้อยู่

ถ้าฟังเลยวันนั้น เราจะไปจำพรรษาที่ถ้ำ ถ้าฟังเลยนะ สู้พี่น้องทางหนองผือไม่ได้ บุญคุณมีมาก ไป เตรียมของเพ็ง จะไปไหน ก็เลยบอก ไม่ลืมนะเมื่อก่อนเขาเล่าให้ฟัง ผมตอบอะไรสักคำเดียว เพราะมันถึงใจเอามาก สะเทือนมาก พอฉันเสร็จแล้วก็ลง เพราะไม่มีรถรา เดิน ที่นี้ก็มาถึงจุดละที่นี้ เดินทางมา สะพายบาตร ก็ของพระกรรมฐานจะมีมากอะไร เครื่องบริวาร ๘ ก็พอดี สะพายมา พอมาถึงฝนตกแล้ว น้ำเต็มไปหมด เดินมาสิ้น เราแหละมา นี่เราพูดถึงว่ามันกำลังแข็งแรง เข้าใจไหม

สิ้นปีงั้นจะลงทางนี้จะลัม โดดอีก ถึงสามพัก ไม่ลัมเลยนะ สิ้นปีจะลัม พอดีโดดอีกพลิกอีกๆ ได้ถึงสามพัก ท่านเพ็งว่า โอ้ ครูจารย์นี่แข็งแรงมาก รวดเร็วมาก มวยแชมเปียนสู้ไม่ได้ ทำไม่ถึงรวดเร็วนัก ปูบๆ แทนที่จะลัม ก็ท่านเดินมาตามหลังเห็นอยู่ที่นี่จะลัมนี้พลิกๆ ถึงสามพัก ไปได้เลยไม่ลัม นั่นกำลังแต่ก่อน คือมันกำลังแข็งแรง ดัดผิงๆ เลย ตอนนั้นก็อายุ ๓๐ กว่านี่นะ ๓๖ มั้ง ใช้ พรรษา ๑๖ ลงมาจากวัดดอยธรรมเจดีย์ ลงมาก็บึ้งไปจะไปพรรษาที่ถ้ำวาริชภูมิ เลยย้อนกลับมาหนองผืออีก พรรษาที่ ๑๖ ผ่านไปแล้ว ๑๗ จะไปจำหนองผือ

พูดถึงเรื่องสิ้น เวลามีกำลังไม่ลัมง่าย ๆ นะ ท่านเพ็งยังว่า โอ๊ย ครูจารย์ทำไมถึงแข็งแรงรวดเร็วเอานักหนา ถึงสามพลิกไม่ลัมเลย ขึ้นได้ไปได้ มวยแชมเปียนสู้ไม่ได้เลย ก็เขาไม่มาสู้กับเรา เราสู้กับความล้นต่างหาก พูดถึงเรื่องแข็งแรง เป็นอย่างนั้นเวลามันแข็งแรง สังเกตตัวเองอยู่ตลอดเวลา มีแต่ตัดตลอดนะร่างกายไม่ให้มีกำลัง เพราะฉะนั้นอดอาหารจึงเป็นประจำๆ บิบลงเรื่อย ๆ จากนั้นแล้วเราก็ไม่เคยอดอาหารอีกนะ ตั้งแต่พรรษา ๑๖ จวนจะเข้าพรรษา ๑๗ หยุดการอดอาหารทั้งปวง เพื่ออะไรๆ นี้ไม่มีเลย หยุด ฉันตั้งแต่นั้นมาเรื่อย อดตั้งแต่นั้นไปถึงนั้นละ ดัดกันมากมาย ดัดจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา

เราพูดถึงเรื่องมีกำลัง พลิกถึงสามพลิกยังไม่ยอมลัม ไปได้สบายเลย กำลังมันมีทั้งๆ ที่บาตรอยู่บนบ่า กลดอะไรอยู่ที่นี่ ไม่ลัมไม่ตลกสักอันเลย ไปด้วยกันๆ ขึ้นไปได้เลย ท่านเพ็งถึงได้ชมละซี ว่าทั้งแข็งแรง ทั้งรวดเร็ว แชมเปียนสู้ไม่ได้ นิสัยเรามันคล่องตัวแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยอืดอาดนะ เป็นนิสัยคล่องตัว กำลังวังชาก็พร้อมด้วย ดัดผิงๆ เลย มันไม่เป็นท่าแต่ทุกวันนี้เท่านั้นละ ทุกวันนี้ไปไหนคอยแต่จะลัม เพราะฉะนั้นจึงได้บอกว่า คน

แกนี้ลัมเป็นที่หนึ่งนะระวังให้ตี พอสิ้นปีนี่กำลังต้านทานไม่มี ร่างกายของคนแก่จะหนักมากที่สุด ร่างกายคนหนุ่มสู้ไม่ได้ ร่างกายคนแกนี้หนักมากที่สุด เพราะกำลังต้านทานไม่มี ปล่อยให้ลัมโครมลงไปเลยเต็มเหนี่ยวๆ เพราะฉะนั้นถึงแขนหักขาหักบ้าง คือมันลัมเต็มที่ของมัน ไม่มีกำลังต้านทาน เป็นอย่างนั้น

(กราบเรียนครับ ผลการผ่าตัดเรียบร้อยดีครับ ตอนนี้กำลังพักฟื้นอยู่ห้องไอซียู ที่โรงพยาบาลมหाराช โคราชครับ เขากราบขอบพระคุณหลวงตามาด้วยน้องสาวหมอวิยะดา ส่วนหมอวิยะดาอยู่กรุงเทพ) เขาปลอดภัยแล้ว เตียนอยู่ห้องไอซียู (ป้องกันการติดเชื้อครับ เพราะเป็นคนแก่ ตอนผ่าตัดก็เรียบร้อยดี ด้วยบาร์มีหลวงตา) หาเรื่อง (เขาบอกมาอย่างนั้นครับ) บอกหมอวิยะดาด้วยจะตีปากเอานะ เออะยื่นปากมาแล้วให้ตีปาก บาร์มีระแมอะไร ตั้งแต่เรายังหกล้มวะ จะมาบาร์มีอะไร

วันนี้ไม่พูดอะไรมากนักละ เพราะวันไหนพูดแต่เรื่องสกปรก เราเบื่อจริงๆ นะไม่ใช่ธรรมดา ไม่อยากฟังเลยเรื่องโลก มันสกปรกขนาดนั้น แล้วมันแสดงพิษออกมาตำหูตำตา ตำหัวใจเรื่อย เลยไม่อยากพูดไม่อยากเอาไหน คือมันเอือมระอาขนาดนั้นแหละ มันสกปรก แล้วมันแสดงฤทธิ์ความสกปรกออกมาให้เห็นต่อหน้าต่อตา ฟังทุกวันๆ เบื่อไม่อยากฟังนะ เบื่อขนาดนั้นละความสกปรก มันถึงเบื่อขนาดนั้น ไม่อยากเล่นกับอะไรทุกวันนี้อยู่เฉยๆ สบายดี ไม่ยุ่งกับอะไรเราสบายๆ วันนี้ไม่เทศน์อะไรมากนัก เราเหนื่อยมาก ให้พักเครื่องบ้านเออะ วันไหนก็มีแต่เทศน์ทุกวันๆ เหนื่อยมากนะ

พวกอยู่ข้างในก็ให้ภาวนาให้ตี ข้างนอกท่านตั้งใจภาวนาดีนะพระ เราไม่ให้บกร่องนะพระเรา ด้อมไปดูกลางค้ำกลางคืน พระไม่รู้ว่าจะเราไป ไม่รู้ ถ้าแข็งแรงเป็นอย่างนั้นละ สอดส่องดูพระ องค์ไหนไม่เป็นที่ไล่หนีเลย เราไปดูเองไม่ต้องหาพยานหลักฐานที่ไหน ไปดูเห็นไม่เป็นที่ไล่หนีเลย ทุกวันนี้ก็ด้อมอยู่นะ กลางคืนด้อมนั้นด้อมนี้ ไปเสียบๆ ไปที่นั่นไปที่นี่ ไม่มีใครทราบได้ง่ายๆ แหะ ไปดูพระดูเณรเป็นยังไง อยู่สภาพไหน อยู่ด้วยความพากความเพียร หรืออยู่ด้วยคุ้มกันยังไงๆ ถ้าคุ้มกันเราจะไปจ่อยินแอบฝ่าฟัง ฟังถ้อยคำเรื่องราวพูดเรื่องอะไร จับเอามาพร้อมนั้น พอไม่เป็นที่ไล่หนีเลย เป็นอย่างนั้นนะ จึงต้องระวัง เตียนนี่ไม่เป็นที่ไล่หนี แต่ก็ยังเป็นอยู่ ลวดลายมันยังมีเกี่ยวกับดูพระดูเณร ลวดลายยังมี กลางค้ำกลางคืนเสียบๆ ด้อมๆ ไปไม่เปิดไฟ เอาละให้พร พักเครื่องสักหน่อย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz